

5.5132 (34)

MAC BHEATHAIN (Fraing)

Cumha .....

.....

N.P. 1856

National Library of Scotland

B000500763

Miss Bayne
CUMHA,

LEIS AN

URRAMACH FRAING MAC BHEATHAIN,
ANN AN CILL-CHUIMEIN,

*An déigh Bàs a Mhna, Flòri Chaimbeall, ceud
nighean Fir a Chaolais an Eilean Chòla.*

Air an aon f honn ri Cumha Chlain Ghlinniuir.

CUIMHNEACHAN BEAG O'N UGHIDAR
DO A CAIRDEAN-SA, AGUS DO
A CHAIRDEAN FEIN.

LIBRARY OF SCOTLAND
B
10 DEC 1971
NATIONAL

I.

Tha mi dubhach is deurach,
 ga d' shior ionntrainn a Chéile ;
 Rinn am bàs uam do reubadh,
 's mo chridhe ghleus e gu bròn.
 Tha mi cianail a m' aonar,
 gun do chaidreadh bha caomhail ;
 Cho làn gràidh agus aonaidh,
 tha bhi as aonais ga m' leòn.

Tha mi muladach, brònach,
 tròm, is tùirseach a m' chòmhnuidh ;
 'N dùil gach titeadh gu'r còir dhomh,
 do ghuth le sòlas gu'n cluinn.
 Tha mi airsneallach cianail,
 gun a ghnàth thu bhi m' fhianuis ;
 Faighinn coluadar diadhaidh,
 sa faicinn sgiamhachd do ghnùis.

II.

Tha mi iongantach gàbhaidh,
 'n dùil a dheanamh mar b'abhuisd ;
 Gairm a m' ionnsuidh a m' chàsaibh,
 do chomhairl shàbhailt a m' fheum.
 O gach nì tha mu'n cuairt dhomh,
 tha mo chàil air a fuasgladh ;
 Tha iad falamh is gruamach,
 o thugadh uam ~~tha~~ a Chéil.

An uair ma'r rium a d' thàmha,
 chum thu m' aignidhean sàmhach ;
 Ach, o rinncadh leat m' fhàgail,
 tha iad ro chràiteach a' d' dhéigh.
 Tha mo mhisneachd 's mo chàileachd,
 leagta, iosal an trà-sa ;
 Na biodh ionghnadh air càch dhe,
 mo chòmhnadh bàigheil tha m' dhìth

III.

Cha réidh dhòmhs ann am bàrdachd,
 chuir an òrdudh 'an dàna ;
 'N cliù a thabhairt gu h-àrraidh,
 a bhuineadh sàr dhuit a thùs.
 Bha do chruthachadh dealbhach,
 ach, do bheusan bha dealrach ;
 Rinn thu aithnichte ainmeil,
 am measg na dh' ainmicht air tùs.

Bainndi, urramach, uasal,
 mach a teaghlach na h-uaisle ;
 Rianail, ciallach, gun uamhar,
 is fialluidh suairce 'na d' dhòigh.
 Bha do cheumannan, sgiamhach,
 a réir riaghailt na diadhachd ;
 Nì sam bi nach robh fiachail,
 cha 'n fhaighte riamh e a d' chòir.

IV.

Air do shìnsreadh na 'n labhruinn,
 mu mhaithibh àrd bha 'n daimh dhuit ;
 A bha cliùiteach thar cainnt dhomh,
 sa bha na'n daimhean na'n rìgh.*
 'S è is annsa leam innseadh,
 mar a rinneadh dhìot fìrean ;
 Thug a steach thu do'n t-sìnsreadh,
 dha'm bheil "Is, Mì" dha mar Rìgh.

Dh' iarr am Buachaill 's an raon thu,
 'n eilean iomail 's an t-saoghal ;
 Thug a ghràdh e an taobh ud,
 gu dìreach caomh air do thòir.
 Cha do lasaich a ghreim dhìot,
 thug e leis thu gu caoimheil :
 Chaidh tu leis troimh gach draoighneach
 a steach gu h-aoibhneach da chrò.

* Na'm measg, Teaghlach Earraghael.

V.

Do thigh 'n fhiona 's na feusda,
 thug e steach thu gu réidh leis;
 Rinn do phòsadh mar chéile,
 's bi bhratach sgaoilt ort a ghràdh.
 Thug dhuit sgeudachadh òir-dheirg,
 culaidh eudaich le h-òr ann;
 Is lion 'fheusd thu gu mòra,
 le 'innidh ghlòir-mhor 's le ghràdh.

Rinn e aoibhneas na chòir ort,
 's bha e riaracht gu leòr leat;
 Ann-san, rinn thusa sòlas,
 mar d' òg Fhear-pòsda 's do Rìgh.
 Thug dhuit crùn a bha glòir-mhor,
 thug dhuit oighreachd le còir oir;
 Nach gabh innseadh cia mòr i,
 is luchairt òir-dheirg gun dìth.

VI.

Aig a phòsadh ro àrd ud,
 aingle nèamh ann a làthair;
 Ann am fònna le an clàrsaich,
 a séinn an dàin ort gun dìth.
 Iad san luchairt bha chòmhnuidh,
 chaidh gu h-aoibhneas is ceòl ann;
 Mu'n mhnaoi òig s air a pòsadh,
 gu barrachd glòire do'n Rìgh.

Their an t-aineolach gòrach,
 tha do chainnt leam ro neònach;
 Och! a Thighearn a d' thròcair,
 nach d' thoir thu 'm pòsadh dha féin
 Fhios b' idh 'n sin aig a rìreadh,
 'm bheil mi 'g innseadh na fìrinn
 S bithidh slàimnte dha cinnteach,
 is saors is sìth dha gu réidh.

VII.

'S iomadh trioblaid is deuchainn,
 thug dhuit coinneamh an déigh sin ;
 Ach, do dhòchas cha d' thréig thu,
 am measg nan éiginnean teann.
 Bha thu fosgailt do bhuaireadh,
 's bhiodh tu tric air do luasgadh ;
 Uairibh domhainn sa chuan ud,
 is sruthaibh luath thar do cheann.

Ach, bu chìnnteach dhuit fuasgladh,
 a chionn dìlseachd a Bhuachaill ;
 'S bhiodh do chreideamh gu buadhach
 a dol a suas leat gu réidh.
 Bhiodh do bhuidhean fuidh ghluasad,
 mar iolair luath dol suas uainn ;
 'S coinneamh nuadha le luadh-ghair,
 bhiodh agad thuas ris an Rìgh.

VIII.

Do'n ainm àrd agus ghlòir-mhor,
 thug thu urram an cònaidh ;
 'Aithn, a chomhairl is òrdadh,
 do riaghailt sheòlaidh a d' chùrs.
 Bha do bheachdan mu'n fhìrinn,
 uasal, geur agus fìor-ghlan ;
 Farsainn, soilleir is dìreach,
 am measg na'm fìrinnean cùr.

Fìor-ghlan, onarach, dìreach,
 air taobh focal na fìrinn ;
 Eudmhor, blàth agus dìleas,
 do dh' aobhar fìor-ghlan do Dhé.
 A ghnàth, seasmhach gun chlaonadh,
 treun is daingean gun saobh-bhreth ;
 N uair bhiodh càs agus aobhar,
 ag iarraidh treubhanntais ghleusd

IX.

Càil ro ghlan agus ciocras,
 bha gu domhainn 's gu diomhair ;
 Ann a d' innidh o' s iosal,
 an geall air Iosa mar lòn.
 Lagh na beatha o'd bheul-sa,
 chionn do thoil is do spéis dha ;
 Ghnàth, le tomaid na céille,
 a ti 'nn gu réidh is gu beò.

'S tric a thuair mi 'san uaingneas,
 feadh an lagh s' thu ri cnuasachd ;
 Nithe nuadh bheirte nuas leat,
 a bhiodh dhuinn luachmhor le chéil.
 Intinn neamhaidh is naomha,
 bh' annad blàth agus daonnan ;
 'N uair a bhidhinns air faontradb,
 cho fad a m' aonar a d' dhéigh.

X.

Ro gheur domhainn is ciallach,
 bha do bhreithneachadh diomhair ;
 Mu luchd aidich na diadhachd,
 a bhiodh ag iarraidh bhì mòr.
 'N inntinn iosal is bhrùite,
 chiallach, rianail is ùngta ;
 'N uair a thàradh i dlùth dhuit,
 bhiodh agad rùm dhi gu leòr.

Fiallaidh, folachaidh is déirceil,
 bha do chùram mu fheumaich ;
 Bhiodh na bochdan na 'n éiginn,
 ag cur an céill dhuit an càs.
 Cha robh bheag ort min eòlach ;
 chionn bhì sàmhach a d' dhòidhean ;
 Ach, thàr cuid ort an t-eòlas,
 's bha'n gràdh gu mòr dhuit a ghnàth.

XI.

B'e do ghearan a ghnàth e,
 oh! am peacadh b'e phlàigh e;
 Bha gu mòr dhuit ro ghràineil,
 's na àmhghair shàraicht gach trà.
 Cha chaoidh tuilleadh 's cha bhròn leat,
 e a d' bhuill a bhi chòmhnuidh;
 Thuair thu ionnlad ro òir-dheirg,
 chuir glòir a chòmhnuidh 'na àit.

Och! am fonn leis an seinn thu,
 òran uasal na neamha;
 Dhà-sa ghràdhaich sa shaor thu,
 sa lion le mhèinn thu tha naomh.
 Mu thruaigh 'n leith dhìot a dh' fhàg thu,
 leis a pheacadh an sàs ann;
 Nach leig fois leis no tàmh,
 a luan no shàbaid tha naomh.

XII.

Do dhéidh làidir is d' ionntrainn,
 bh' air mo threud a bhi iompaicht;
 Is ri Crìosda bhi tionndadh,
 le iomadh ionntrainn is luaths.
 Chum a chorròn tha rìoghail,
 a bhi fàs air a rìreadh;
 'S gaoileadh làn air a rìoghachd,
 air feadh na'n tìrean mu'n cuairt.

Och! nach fhaicinn-sa an treud ud,
 mar bu mhiann le mo Chéile;
 Dol gu iobairt na réite,
 's a 'g imeachd treun anns an ròd.
 Gus an ruigeadh iad rianail,
 air luchd, is làn dhe an diadhachd;
 'S gu'm biodh aca-san Iosa,
 mu'n leagta sìos iad fuidh 'n fhòd.

XIII.

- Thuir thu rium ann a d' chòmhradh,
 " 's e mo Bhreitheamh m' Fhear-pòsda ;
 " C'ar son nach b'inn-sa deònach,
 " a dhol troimh Jòrdan 'na laimh.
 " Tha mi togradh tre ghràsan,
 " an Tì a thuair mi san fhàsach ;
 " Tha a nochdadh a làithreachd,
 " gun mhionaid dhàil dhol do'n ghleann.
- " O gach nì tha san fhàsach,
 " tha mi dealaicht an trà-sa ;
 " Gun mi gearan bhi f'àngail,
 " fhir mo ghràidh ach thu féin.
 " Thig a Rìgh 's dean mo spianadh,
 " mach a làmh mo luchd pianaidh ;
 " A corp bàis thoir dhomh trialladh,
 " gu dùthaich Iosa gu réidh.

XIV.

- " Thoir dhomh faighidinn rianail,
 " ri d' àm Thighearn tha riaghladh ;
 " Ge d' bu mhaith is bu mhiann leam,
 " gu'm biodh mo thriall leat gun dàil.
 " Na bi fada sa chàs so,
 " thug an gath as a bhàs dhomh ;
 " Thoir mi mach as a phàilliuin,
 " a steach do d' àros tha àill."

Bha do thogradh 's do chiocras,
 bhi air falbh ma'r ri Iosa ;
 Dha do nàmhaid cho phianntail,
 's gu'n d' rinn e riabadh bha treun.
 Ghabh e fàth air do chiocras,
 gu ràdh nach robh thu rianail ;
 Feitheamh àm-san bha riaghladh,
 's nach robh thu riamh ris-san réidh.

XV.

Beagan uairean mu'n chrìoch thu,
 'n tuilse, thàinig gu fiadhaich ;
 Cur an ìre sa 'm fiachabh,
 nach robh thu riamh anns an réit.
 Bha gu mòr air do ghluasad,
 'g iarraidh furtachd is fuasglaidh ;
 O an Rìgh a tha truasail,
 sa thug a bhuaidh dhuit gu réidh.

Thug 'na ghràsan sàr éisdeachd,
 dha do ghlaodh 's tu na d'éiginn ;
 Rinn na dòmhlaichean réidh dhuit,
 oir bha e féin air do chrann.
 An Rìgh dha'n robh thu ro phrìseil,
 chaisg is chionaich am millteir ;
 Bha thu 'n sin le chuid fìrinn,
 a dol na shìth-san do'n ghlcann.

XVI.

Thuair gach nì mar a dh'iarr thu,
 o an Rìgh a tha riaghladh ;
 Chionn gu'n robh e leat riarraicht,
 rinn e do riar ann sa bhàs.
 Sealladh taitneach is ciatach,
 criosduidh fhaicinn a trialladh ;
 Ge d' is cruaidh a bhi riabadh,
 na'n ceangall diomhair tha'n sàs.

B' aobhar chliudhaichidh dhòmha-sa,
 gu'n robh agam-sa Flòri ;
 Ge do dh'fhàg i mi brònach,
 cha bhròn gun dòchas a th'ann.
 'S e mo chuid-sa bhi sàmhach,
 chionn an Tì a b'i làmh i ;
 Ge d' bha'n sgaradh ud cràiteach,
 bu lionmhor là iad nach b' ànn.

XVII.

Mòr chliù gu'n robh dhàsan,
 thug cho sèimh troimh an bhàs thu ;
 Beag do phianntan bha cràiteach,
 a chur an sàs ann a d' chréibh.
 Thug dhuit creideamh bha làidir,
 thug dhuit misneachd is dànachd ;
 Rinn le 'fhìrinnean gràs mhor,
 do tharruinn bàigheil a Chéil.

'N uair a rinn thu ar fàgail,
 'an comunn cheruban àrda ;
 Mar f heachd frithealaidh àgh-mhor,
 a chuireadh sàr air do thòir.
 Rinn iad iolach is luadh-ghair,
 siubhal àrd agus luath leat ;
 Bha iad uile mu'n cuairt dhìot,
 ga d' liubhairt shuas ann an glòir.

XVIII.

'N uair a ràinig thu sàbhailt,
 'n luchairt àrd agus àgh-mhor ;
 Thoir leam gu'n cual mi 'g ràdh thu,
 " hosannah àrda do m' Rìgh."
 Sèinn-sa romhad le luadh-ghair,
 sèinn gu h-ait is gu buadhach ;
 Sèinn gu binn air an Uan ud,
 a thug dhuit buaidh ann sa bhàs.

Sèinn gu h-àrd air an Trianaid,
 sèinn le fonn air an iobairt ;
 Sèinn gu grinn air an iocshlainnt,
 chuir slàinnte shiorruidh a d' dhàil.
 Och! an t-sèinn tha mu'n cuairt dhìot,
 leò gun àireamh dhe'n t-sluadh ud ;
 Dh' f hàg thu mise na m' thruaghan,
 ach 's éibhinn shuas leam thu Chéil.

XIX.

Do shùilean blàth' is tiarail,
 leag thu orm aig a chrìoch iad ;
 Gus na luidh orra sìosa,
 do rosgaibh breadha gach taobh.*
 Och ! do ghràdh a bha brùchdadh,
 troimh do shùilean mu'n dhùin iad ;
 Dh'fhàg an sealladh gu drùiteach,
 annam-sa ciùradh nach traodh.

Oh ! a bhàis 's tu tha fiadhaich,
 se do làmhan nì'n riabadh ;
 Air na ceanglaichean diomhair,
 a theannaich bliadhnaibh do ghaol.
 Sgar thu mise 's mo Fhlòri,
 chuir ise fuidh'n fhòd ud ;
 Bheir thu fadhasd sinn còmhladh,
 's b'ìdh mise chòmhnuidh ri taobh.

XX.

Ni sinn pòsadh fuidh 'n fhòd ud,
 's cha'n fheud thu th'inn 'na'r còir ann ;
 Chum ar sgaradh 's ar fògradh,
 o'r n'ionad còmhnuidh san ùir.
 B'ìdh an talamh gu tiarail,
 thug ar Tighearn ar Dia dhuinn ;
 Mar phlaide bhlàth oirn ag iadhadh,
 gu'n d' thig a bhliadhna bhios ùir.

'Nuair a sheideas an tròmbaid,
 ni sinn eiridh gu fònmhor ;
 Còmhaill àghmhor bhios ùr dhuinn,
 an àm dhuinn dùsgadh o'n ùir.
 Bheir e gàirdeachas mòr dhuinn,
 a chéil fhaicinn 'na ghlòir-san :
 'S bithidh subhachas mòr oirn,
 air madainn òir-dheirg is chùr.

* Tha e air fhaighinn a mach, an cusbair mu dheireadh a lionas an t-sùil, gu'n d' thoir i leatha iomhaidh a chusbair sin gu slàn, agus gu'n cum i an iomhaidh sin, gus an leagh i anns an ùir. Is druiteach a phuing sa chuis so.

XXI.

Seinnear leinn mar ghall-trùmbaid,
 gath a bhàis cia do lùtha ;
 Chumhachd ghruamaich na h-uaighe,
 do shàradh cia is do bhuidh.
 Mar mhòll roimh'n chuairt-ghaoith séideadh,
 theid 'ur sgàpadh le chéile ;
 An' àm dhuinne bhì 'g éiridh,
 gu pòsadh greadhnach an Uain.

Chi sinn sealladh bhios glòir-mhor,
 'n Rìgh a tighinn na'r còmhail ;
 Ma'r ris, uaislean na'n glòir-san,
 a chuireas dòmhachd 's an speur.
 Ge b'e àit ann san tàmh e,
 le chathair dhealach is àrda ;
 Thig gu leir as gach cearna,
 uil oighrean àlluinn an Dé.

XXII.

Bean an Uain an nuadh-phòsda,
 thig air lòm o na fòdaibh ;
 'S bithidh ise ro ghlòir-mhor,
 an éideadh òir-dheirg an Rìgh.
 B' idh an uaigh dhi na seòmar,
 'm faigh i 'n t-eudachadh glòir-mhor ;
 Th' inn a mach leis an còdhail,
 a mòr Fhear-pòsda 'sa Rìgh.

An gràdh làidir 'na bhuidhean,
 lasair shàr t' inn a nuas leis ;
 Thoirt na coinneamh s do'n nuadh-bhean,
 oh ! bean an Uain th'aige ris.
 A gràdh dhàsan mar éibhlean,
 lasadh làidir sa chéile ;
 Dol an àird do na speuraibh,
 gu còmhail éibhinn ra' Rìgh.

XXIII.

'S ann an sud bhios a chòmhail,
 aig an Rìgh sa bhean òg ud ;
 Neart an gràidh ga'n toirt còmhladh,
 a chum gu'm pòs iad am buaidh.
 'S fhad o'n là thug e gràdh dhi,
 bu lionmhor sàs troimh 'n thàr e ;
 Chum a ruidhinn sa tearnadh,
 o iomadh nàmh agus truaigh.

Thuair e 'n tùs i o'n Ard Rìgh,
 ann an coimhcheangal gràsmhor ;
 Air dhi aig lagh bhi 'n sàradh,
 thug le bhàs i o bhuaidh.
 Thug o'n pheacadh bha làidir,
 thug o'n diabhuil bha'n sàs innt ;
 Thug fadheoidh o na bhàs i,
 's o chumhachd làidir na h-uaigh.

XXIV.

Seall a nis air a chòmhail,
 air dhoibh gu léir bhi còmhladh ;
 Feuch, cho lionmhor 's cho dòmhail,
 's nach léir dhuit òirleach dhe'n speur.
 Dearc air dealradh na glòire,
 tha ri fhaicinn sa chòmhail ;
 Mar mhilltibh grian air t'inn còmhladh,
 sa dòrtadh glòire 'na chéil.

Seall a nis iad le chéile,
 dol a suas troimh na speuran ;
 Cluinn na trombaidean cheudan,
 le 'm braonaibh treun agus mòr.
 Deanabh iollaich mu'n cuairt dhi,
 thà'd a faicinn dol suas leis ;
 Dol a steach le gu buadhach,
 do lùchairt uasal na glòir.

XXV.

Cluinn an t-Athair toirt fàillte,
do'n Mhnaoi òig s as an fhàsach ;
'S gabhail tlachd ann na h-àilleachd,
le gnùis tha làna do ghlòir.
'N Spiorad mòr a rinn naomh i,
is ga tearnadh rinn saothair ;
Deanamh gàirdeachais naomha,
'na faicinn saor 's ann an glòir.

Och ! nach i a tha mùirneach,
aig an Triuir tha sa chùirt ud ;
Iad a tabhairt dhi cùirte,
le meas is mùirneachd a chaoidh.
'S math thig dhi a bhi 'g òran,
air an Triuir tha ro òir-dheirg ;
S a gràdh dhoibh a bhi 'n cònaidh,
'na neart a dòrtadh a chaoidh.

XXVI.

B'ìdh i tarrainn a sòlais,
as na tobraichean mòra ;
Tha cur thairis sa dòrtadh,
chum sonais, sòlais dhi féin.
B'ìdh na buaidhean neo-chrìochnach,
anns an Triuir a tha siorruidh ;
Is an oibrìbh ga h-iarraidh,
a tabhairt riaraidh dhi féin.

B'ìdh am mòrachd sa'n glòire,
ann na sealladh an cònaidh ;
'S bheir an comunn dhi sòlas,
gun rian, gun dòidh dhi air ìnns.
Bheir 'a naomhachd dhi càil dhoibh,
toil is ciocras da 'n lànachd ;
'N déigh nan linntean bhi làn dhiubh,
bithidh a càil dhoibh gun sgòs.

XXVII.

'N uair a ruigcas mi 'n Trianaid,
 anns an ròd a tha fiachail ;
 As mo shealladh gu siorruidh,
 cha d' theid thu sìos uam a Ghaoil.
 B'ìdh mo Fhlòri a m' fhianuis,
 'm maise ghlòir-mhor a ciad fhir ;
 'S b'ìdh ar ceòl nach bi tiomhaidh,
 a seinn gu siorruidh do'n Aon.

Sud mo dhòchas is m' iarraidh,
 iomadh là agus bliadhna ;
 Ge d' bhiom uairean ro iosal,
 's ann le mo Thriath theid a bhuaidh.
 Iuchair ifrinn sa bhàis aig,
 iuchair ionmhuis tigh Dhàbhi ;
 Ann a m' aois cha dean m' fhàgail
 'san cliu gu bràth bhi dha féin.

XXVIII.

Tha iad triuir ann am pàrras,
 Flòri, Beti, is Màri ;*
 Ann an so 'n uair bha'n tàmh,
 bha'n imeachd àillidh le gràdh.
 Chaidh iad suas troimh an f hàsach,
 'n ceumaibh dìreach a ghnàth ann ;
 Spot no smal cha do dh' fhàg iad,
 aig aon ri àrach na'n déigh.

Leag an taice na'n càsaibh,
 air Fear an gràidh bha làthair ;
 Rinn an t-slighe dhoibh sàbhailt,
 gu ré na ràinig iad shuas.
 A seinn gu h-àrd air chliù-san,
 rinn an tearnadh sa'n ionnlad ;
 Iad na'n clarsairean ionnsaicht,
 an òran Mhaois is an Uain.

* Mo bhean, mo phiuthar-chéile, s mo phiuthar.

XXIX.

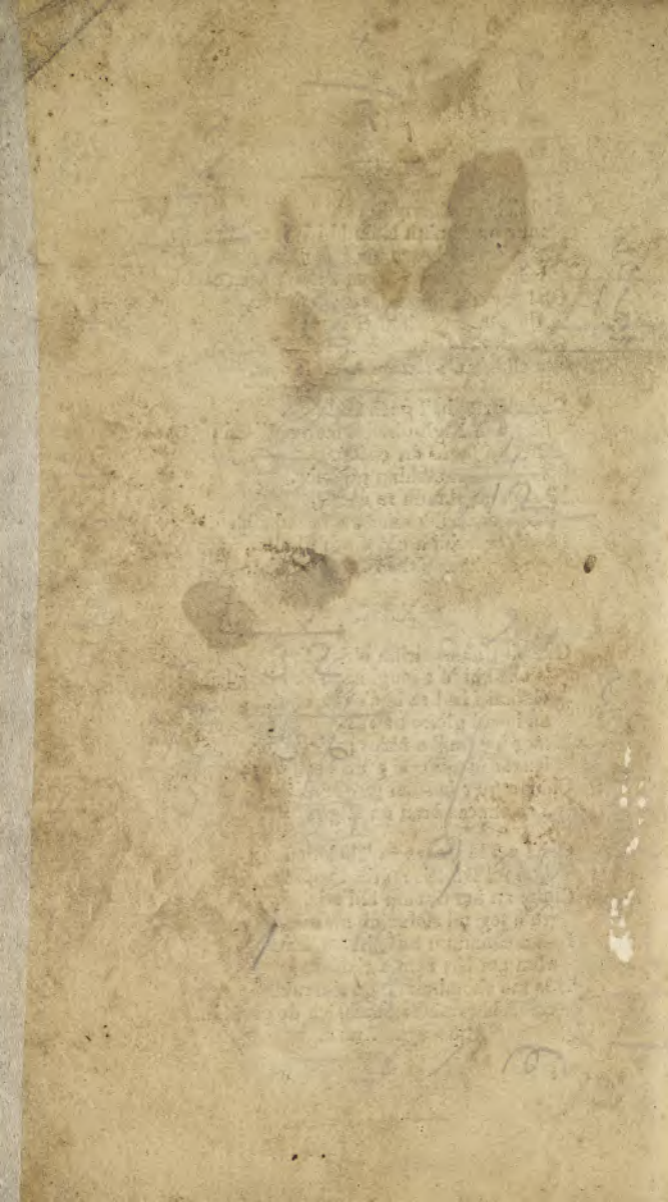
Aleluiah gu siorruidh,
 mur bu ghnàth leibh bhi 'g iarraidh ;
 Thug 'ur Tighearn 'ur Dia dhuibh,
 mar fhònneo-thiomhaidh 's mar cheòl.
 Oh! 'ur n' àilleachd san iomhaidh,
 tha làn chosmbuil ri Iosa ;
 'S éideadh 'fhìreantachd shiorruidh,
 a thug an Triath dhuibh le còir.

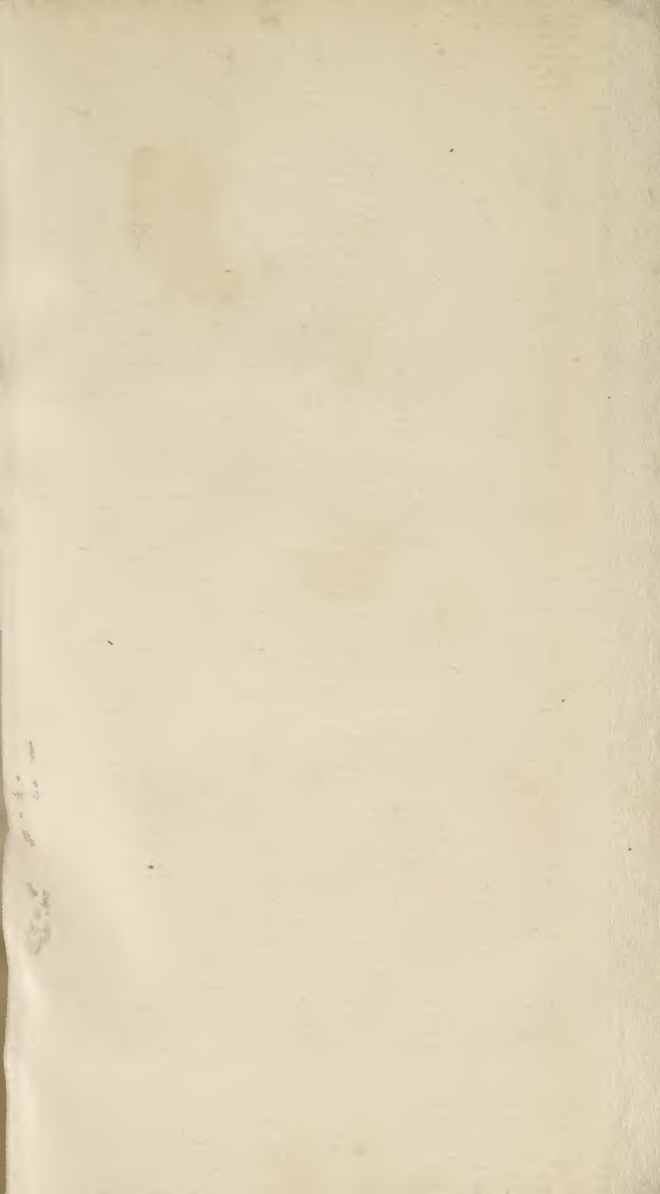
Cathair rìoghail gach té dhibh,
 thug an Rìgh dhuibh mar chéilean ;
 'S ma's a fagus da chéile,
 ni sin sibh éibhinn gu mòr.
 Ni sibh còmhradh ra chéile,
 thuigear leibh anns na neamhaibh
 Ge d' 'ur beòil a bhi dhìth dhuibh,
 gu sàmhach sìtheil fuidh'n fhòd.

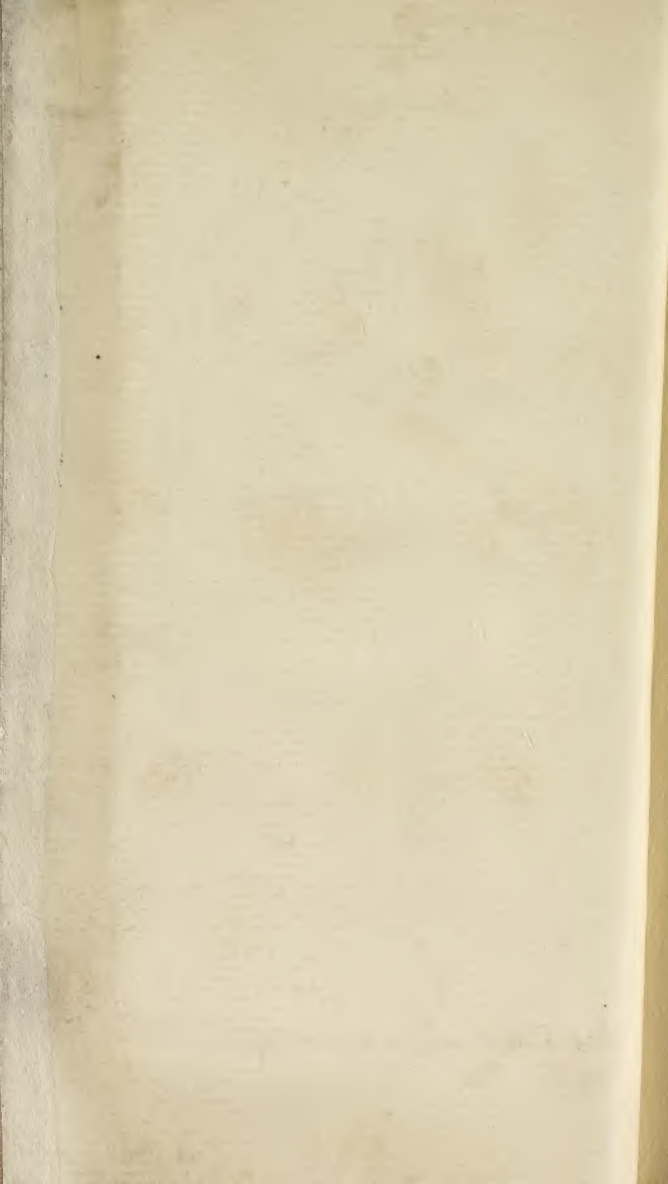
XXX.

Gheibh sibh aiseiridh òir-dheirg,
 's cha bhi 'n t-ionghnadh cho mòr leibh ;
 A chionn fhad sa bha'r còmhnuidh,
 an ionad glòire na sìth.
 Measg 'ur buill a bhios glòir-mhor,
 barrachd mhòr aig 'ur beoil dhe ;
 Chionn gu'r iad-san gu sònraicht,
 a sheinneas òran an Rìgh.

Och! a Thighearn sa 'Thriatha,
 lion mi làn leis an diadhachd ;
 Chum an àm dhomh bhi trialladh,
 gu'n tog mi siorruidh an ~~à~~ *dàn*
 Leis a chomunn bu mhiann leam,
 rinn am bàs uam a riabadh ;
 'S le mo chòmhnuidh gu siorruidh,
 fuidh bhrataich sgiamhaich do ghràidh.
 Amen agus Amen.

+

